

Zaaknummer 18.054

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 23 april 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 17 november 2017 van de **Examencommissie Rotterdam School of Management (RSM)**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij uitspraak van 12 juni 2017 heeft het college het beroep van appellante (zaaknummer 15.198) gegrond verklaard, het bestreden besluit d.d. 1 september 2015 vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college. Op 17 november 2017 heeft verweerder een nieuw besluit genomen.

Bij e-mail van 17 november 2017 heeft appellante beroep (zaaknummer 17.204) ingesteld. Dit beroep heeft appellante ingetrokken nadat zij het besluit d.d. 17 november 2017 heeft ontvangen. Wel heeft appellante bij brief van 5 december 2017 het college verzocht om verweerder op grond van artikel 8:75a Awb te veroordelen in de kosten van de procedure. Op 18 december 2017 heeft verweerder op het verzoek gereageerd.

Appellante heeft bij e-mail van 28 december 2017 pro-forma beroep (zaaknummer 18.054) ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 17 november 2017. Op 7 februari 2018 heeft appellante haar (aanvullende) beroepsgronden ingediend. Op 28 maart 2018 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep (18.054) en het verzoek tot veroordeling in de proceskosten (17.204) zijn gevoegd behandeld ter openbare zitting van het college op 23 april 2018. Appellante is ter zitting verschenen en werd vertegenwoordigd door haar gemachtigde, Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk vicevoorzitter en secretaris van verweerder.

II. Motivering

1. Appellante voert – kort samengevat – dat er sprake is van onzorgvuldige besluitvorming nu verweerder volgens appellante met het bestreden besluit niet op correcte wijze uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak van het college d.d. 12 juni 2017. Volgens appellante heeft verweerder verzuimd de belangen van appellante centraal te stellen dan wel rekening te houden met de gevolgen van het vernietigde besluit voor appellante.

Appellante is van mening dat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen nu voorafgaand aan de besluitvorming geen overleg met appellante heeft plaatsgevonden. Appellante is van mening dat verweerder hierdoor niet tot een gewogen oordeel heeft kunnen komen.

Appellante voert aan dat zij bij besluit van 21 maart 2014 toestemming heeft verkregen om het onderdeel Corporate Development op alternatieve wijze af te leggen. Volgens haar zijn er geen omstandigheden die ertoe zouden moeten

leiden dat de toenmalige besluitvorming dient te worden herzien. Daarnaast is appellante van mening dat de ontstane situatie door toedoen van verweerder is ontstaan. Appellante betwist dat verweerder het belang van appellante centraal heeft gesteld bij de afwijzing van het verzoek om het onderdeel op alternatieve wijze af te leggen.

Appellante voert aan dat zij in eigen tijd heeft gewerkt aan haar scriptie. Volgens appellante kon zij niet volgens de oude stijl afstuderen vanwege de door verweerder onterecht opgelegde voorwaarden. Hadden de voorwaarden niet opgelegd geweest dan had zij conform de oude stijl kunnen afstuderen omdat die mogelijkheid in september 2015 niet was uitgesloten, aldus appellante.

Ter zitting licht appellante toe dat zij het vertrouwen in verweerder volledig kwijt is. Desgevraagd geeft appellante aan dat zij zou willen dat verweerder de volgens haar onterechte beschuldigingen van stalking wegneemt teneinde het vertrouwen te herstellen.

Ten aanzien van de gevorderde proceskosten voert appellante aan dat zij kosten voor juridische bijstand heeft gemaakt voor het aanschrijven van verweerder en het instellen van beroep. Volgens appellante hadden deze kosten bespaard kunnen blijven indien verweerder een beslissing had genomen binnen de daarvoor geldende termijn. Appellante bevestigt dat het ingesteld beroep (zaaknummer 17.204) inmiddels is ingetrokken, met uitzondering van het verzoek tot veroordeling in de proceskosten.

2. Verweerder betwist dat niet op correcte wijze uitvoering is gegeven aan de uitspraak van het college. Conform de uitspraak van het college bevat het bestreden besluit geen aanvullende voorwaarden voor toegang tot de masteropleiding. Daarnaast heeft verweerder de geldigheidstermijn voor de masteronderdelen voor zes jaar gegarandeerd ongeacht het al dan niet aanwezig zijn van persoonlijke omstandigheden.

Verweerder betwist dat appellante opnieuw gehoord diende te worden voorafgaand aan de besluitvorming aangezien haar conform artikel 4.11 sub b Algemene wet bestuursrecht ruimschoots - vanaf het indienen van haar initieel verzoek tot en met de beroepsprocedure en zowel mondeling als schriftelijk - de gelegenheid is geboden om haar zienswijze naar voren te brengen; appellante heeft hiervan geen gebruik gemaakt. Ook heeft verweerder voortdurend nadere informatie bij appellant opgevraagd welke niet door appellante werd verstrekt.

Ten aanzien van het verzoek om op alternatieve wijze het onderdeel Corporate Development af te leggen voert verweerder aan dat appellante de geboden extra tentamenkans had moeten benutten voor 1 augustus 2014, zoals ook gecommuniceerd aan appellante in het besluit van 21 maart 2014. Verweerder merkt op dat appellante destijds geen beroep heeft ingesteld tegen dat besluit. Verweerder voert verder aan dat zij niet ziet waarom zij appellante een extra kans voor dit hoofdvak zou moeten toekennen met het oog op de wettelijke taak van verweerder om de examenregels na te leven. Slecht in geval van persoonlijke omstandigheden en indien de tentamenvorm dit toelaat kan verweerder besluiten om het verzoek van appellante in te willigen. Verweerder voert aan dat het initieel verzoek van appellante van juli 2015 niet is onderbouwd en dat noch de studentdecaan noch de studieadviseurs aanwijzingen hadden om een alternatieve wijze van afleggen van het onderdeel te adviseren.

Het verzoek van appellante om conform de oude stijl af te studeren heeft verweerder afgewezen omdat de overgangsregeling om volgens de oude stijl af te mogen studeren reeds per 1 september 2014 was verlopen, een jaar voordat appellante haar verzoek heeft ingediend.

Verweerder merkt op dat indien appellante doorgewerkt heeft aan haar scriptie, met als doel afstuderen volgens de oude stijl, zij dit zonder de voorgeschreven

begeleiding door een coach en co-reader heeft gedaan. Verder voert verweerder aan dat het onderzoeksvoorstel voor de scriptie nog steeds niet is goedgekeurd. Verweerder betwist de indruk te hebben gewekt dat afstuderen volgende de oude stijl tot de mogelijkheden behoort.

Verweerder is van mening dat in het bestreden besluit voldoende rekening is gehouden met de belangen van appellante en is van mening dat het besluit zorgvuldig tot stand is gekomen.

Ten aanzien van het verzoek tot veroordeling in de proceskosten geeft verweerder aan dat het bestreden besluit het inmiddels ingetrokken beroep (zaaknummer 17.204) heeft gekruist. Verder bevestigt verweerder dat zij door omstandigheden laat heeft gereageerd maar wel bereid is om de proceskosten voor haar rekening te nemen.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college is het met verweerder eens dat op juiste wijze uitvoering is gegeven aan de uitspraak van het college d.d. 12 juni 2017, nu de aanvullende voorwaarden zijn vervallen en de geldigheidstermijn van zes jaar voor masteronderdelen is gegarandeerd.

Dat appellante opnieuw gehoord diende te worden voorafgaand aan de besluitvorming volgt het college niet nu appellante reeds eerder op verschillende momenten in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze naar voren te brengen.

Ten aanzien van het op alternatieve wijze afleggen van het onderdeel Corporate Development stelt het college vast dat appellante destijds geen beroep heeft ingesteld tegen het besluit van 21 maart 2014 waarin is opgenomen dat de extra tentamenkans voor 1 augustus 2014 diende te worden benut. Daarmee staat dat besluit in rechte vast.

In artikel 8.1 van de Onderwijs- en Examenregeling 2013-2014 is opgenomen dat wanneer een student zijn/haar scriptie niet voor september 2014 heeft afgerond, hij/zij dient deel te nemen aan het nieuwe stijl scriptietraject in 2015. Daarmee is het na september 2014 niet meer mogelijk om volgens de oude stijl af te studeren. Het college constateert dat appellante in juli 2015 - een jaar nadat de overgangsregeling om volgens de oude stijl af te studeren reeds was verlopen - een verzoek heeft ingediend om volgens de oude stijl af te studeren. Derhalve heeft verweerder dit verzoek redelijkerwijs mogen afwijzen. Daarbij neemt het college in aanmerking dat het onderzoeksvoorstel voor de scriptie nog niet was/is goedgekeurd. Het college ziet verder niet in hoe de door verweerder opgelegde voorwaarden appellante hebben weerhouden om wel voor september 2014 volgens de oude stijl af te studeren per de voorwaarden op 1 september 2015 aan appellante waren opgelegd.

Het college heeft, gelet op het door appellante ook voor het overige aangevoerde, geen aanknopingspunten gezien voor het oordeel dat het besluit voor vernietiging in aanmerking komt.

Ten aanzien van het verzoek tot veroordeling in de proceskosten is het college van oordeel dat verweerder in de proceskosten dient te worden veroordeeld.

III Uitspraak

Zaaknummer 17.204: het college veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep bij het college opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 501,00 vastgesteld op grond van het Besluit proceskosten

bestuursrecht en geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Zaaknummer 18.054: Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.